

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 11 kwietnia 1975 r.

w sprawie gospodarowania niektórymi surowcami drzewnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Leśnictwa

i Przemysłu Drzewnego (Dz. U. Nr 30, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy drewna okrągłego użytkowego oraz papierówki, nie stanowiących własności państwowego gospodarstwa leśnego.

2. Za drewno użytkowe uważa się drewno iglaste

i liściaste (z wyjątkiem drewna pochodzącego z drzew owocowych) w postaci dłużyc, kłód, wyrzynków i wałków o średnicy co najmniej 7 cm drewna iglastego i 20 cm drewna liściastego, mierzonej wraz z korą na cieńszym końcu.

§ 2. 1. Państwowe jednostki organizacyjne zarządzające zadrzewieniami lub lasami obowiązane są zbyć nadwyżki pozyskanego drewna użytkowego oraz papierówki okręgowemu zarządowi lasów państwowych lub innym nabywcom wskazanym przez ten zarząd; oferta zobowiązuje do nabycia nadwyżek.

2. Nabywcami (ust. 1) poszczególnych rodzajów drewna użytkowego oraz papierówki mogą być wyłącznie następujące jednostki podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:

- 1) zakłady i tartaki przemysłu drzewnego w odniesieniu do drewna tartaczno- i tarcicy iglastej,
- 2) zakłady przemysłu sklejek w odniesieniu do drewna do produkcji sklejek,
- 3) zakłady przemysłu zapałczanego w odniesieniu do drewna zapałczanego,
- 4) zakłady przemysłu papierniczego w odniesieniu do papierówki,
- 5) zakłady przemysłu płyt pilśniowych i wiórowych w odniesieniu do papierówki i drobnicy przemysłowej,
- 6) zakłady produkcji leśnej „Las” w odniesieniu do drewna tartaczno- i tarcicy iglastej.

3. Okręgowe zarządy lasów państwowych oraz wy-

mienione w ust. 2 jednostki mogą nabywać również inne drewno niż określone w § 1 ust. 1, jeżeli drewno to jest niezbędne do wykonania planowych zadań.

§ 3. 1. Posiadacze nadwyżek legalnie pozyskanego drewna, nie wymienieni w § 2 ust. 1, mogą je zbyć nabywcom wymienionym w § 2 albo osobom fizycznym na ich własne potrzeby; przez własne potrzeby rozumie się również wyrób i zbył drewna oraz wyrobów z drewna pod warunkiem posiadania uprawnień określonych odrębnymi przepisami.

2. Za tartaczno- i tarcicy iglaste sprzedane tartakowi lub zakładowi przemysłu drzewnego zbywca może w zamian nabyć odpowiednią ilość tarcicy.

§ 4. Dowodem legalności pochodzenia drewna jest:
— dokument nabycia drewna (np. asygnata),
— zezwolenie na wyrąb lub decyzja nakazująca wyrąb drzew,
— zaświadczenie terenowego organu administracji państwowej stopnia gminnego w odniesieniu do drewna pochodzącego z zadrzewień.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 18 marca 1968 r. w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi (Monitor Polski Nr 13, poz. 83).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1975 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *T. Skwirzyński*